

Robin Hood, de leukste schietvereniging van Woerden en omgeving, vijftig jaar

De leukste schietvereniging van Woerden en omgeving. Zo presenteert Robin Hood zich vooral, de club van voorzitter Theo Spliet, die op zaterdag 16 september met een uitgebreid jubileumprogramma haar 50-jarig bestaan vierde. Ook de KNSA was er present. Gerda Lejeune, lid van het Algemeen Bestuur en voorzitter van District 3, overhandigde het traditionele Delftsblauwe bord aan de club die in haar accommodatie aan de Parklaan beschikt over 10-, 12-, 25- en 50-meterbanen indoor en 12- en 25-meterbanen voor handboogschieten.

Robin Hood. Het was een halve eeuw geleden niet de bedoeling dat de club onder de naam van deze uit de geschiedenisboekjes bekende Engelse volksheld door het leven zou gaan. Van de man die woonde in Sherwood Forest (Nottinghamshire), daar tegen de gezagsdragers gestreden zou hebben, zich er verborg voor zijn vijand, de Sheriff van Nottingham, stal van de rijken en zijn buit verdeelde onder de armen. En dan was daar ook nog zijn grote liefde, Maid Marian. Vaak wordt hij geassocieerd met de in 1247 overleden Robert, Earl of Huntington of met de minder adellijke Robert of Locksley (ook wel gespeld als Loxly, wat de duidelijkheid niet ten goede komt, omdat beide plaatsnamen bestaan). Een romantisch verhaal, dat zich afspeelt aan het eind van de twaalfde eeuw als

koning Richard Leeuwenhart op kruistocht is en zijn broer Jan zonder land als de 'bad guy' Engeland regeert. Maar of hij echt heeft bestaan?

ONDERZOEK

Aan het bestaan van het Woerdense Robin Hood - en hoe! - hoeft in ieder geval niet te worden getwijfeld. Volgens Arie van der Landen, die veel onderzoek naar de historie van de vereniging heeft gedaan en samen met de toenmalige secretaris Gina Visser onder meer in de gemeentelijke archieven is gedoken om de geschiedenis van de club op een rij te zetten, ligt de oorsprong van de Woerdense schietvereniging in de plaatselijke schietcommissie van het Nationaal Instituut 'Steun Wettig Gezag'. Meer dan een halve eeuw geleden zelfs. Onder

auspiciën van dit instituut werd op 31 januari 1952 opgericht de Nationale Schietvereniging De Vrijheid en dit werd ook in de Nederlandse Staatscourant van 1 september 1952, no. 169, vermeld.

Uit een brief van 3 februari 1956 van de Plaatselijke Commissie te Woerden citeert Van der Landen: (...) Ook Woerden kent thans een plaatselijke schietcommissie, waarbij zij, die hun schietvaardigheid wensen te onderhouden of het schieten als sport willen beoefenen, als lid kunnen worden toegelaten. De gelegenheid voor het schieten wordt gevonden in de nieuw ingerichte schietbaan aan 's-Gravensloot, welke door de raad der gemeente Woerden, die de voor de inrichting de nodige gelden beschikbaar stelde, aan de plaatselijke schietcommissie ter beschikking werd gesteld (...)

Het lidmaatschap van de vereniging koste in die periode welgeteld één gulden per jaar, inbegrepen de verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid. Burgerleden dienden wel de te verschieten kogels te betalen à 5 cent per stuk. Geschoten werd met een Mauter-geweer met zogenaamde insteekloop (kaliber 4 mm) en Flobertbuis (kaliber 6 mm). Leden van politieorganen en nationale reserve schoten in dienstverband met de voor hen beschikbaar te stellen patronen, doch konden ook als burgerleden aan de schietoefeningen deelnemen, mits zij toetraden tot de vereniging Woerdense Politie Sport Vereniging.

SLECHT WEER

De eerste officiële opening van de nieuwe Woerdense schietsportaccommodatie, die gepland was op 18 februari 1956 moest worden afgelast in verband met de slechte weersomstandigheden. Bij poging twee, twee maanden later, lukte het allemaal

Algemeen Bestuurslid Gerda Lejeune overhandigt Voorzitter Spliet het traditionele Delftsblauwe bord

wel. De Woerdensche Courant schreef daar op 13 april 1956 o.m. over: (...) Voormalig padvindershuis werd ingericht als schietbaan. Het heeft lang geduurd voordat de vrijwilligers van de Woerdense reserve-organen konden beschikken over een eigen schietbaan. Dit kwam de animo tot toetreding niet ten goede en het was ook niet prettig om steeds maar afhankelijk te zijn van de gunsten van anderen. Vooral burgemeester Vos heeft zich van het begin af voor een eigen schietbaan beijverd. Aanvankelijk scheen het alsof alle pogingen tevergeefs zouden zijn, maar burgemeester Vos zette door, besprak de zaak met de hoogste instanties en kreeg uiteindelijk loon naar werken: de schietbaan mocht er komen.

Wegens de hevige kou moest de officiële opening reeds eenmaal worden uitgesteld, maar zaterdagmiddag was het dan eindelijk zover. En het was daarom wel bijzonder te betreuren, dat Woerdens burgervader, als initiatiefnemer, nu wegens ziekte niet bij de opening aanwezig kon zijn. Wethouder Van Beek loste nu het eerste schot. De genodigden werden verwelkomd door de tweede voorzitter van Steun Wettig Gezag, notaris C.M.L. Koole, die een speciaal woord van welkom toeriep tot wethouder Van Beek, inspecteur Oosting en adj. Lentink van de gemeentepolitie, mr. J. van Mechelen als gewestelijk secretaris van SWG en de heer C. van Heesen, secretaris van de Nat. Schietvereniging De Vrijheid. Mr. Van Mechelen, die in plaats van burgemeester Vos nu de opening verrichtte, betreurde het zeer dat de voorzitter niet aanwezig kon zijn, aangezien het in het bijzonder aan hem te danken is dat deze schietbaan tot stand kwam (...)

MEDEWERKING

Er was ook volgens Van Mechelen nogal wat voorafgegaan aan de totstandkoming van de accommodatie. B&W en de Woerdense raad verleenden het benodigde krediet, de toenmalige huurders van het NPV-gebouw, het padvindershuis, de heren Van Putten en Van Schaik, gaven hun volledige medewerking, het gemeen-

tebestuur van Kamerik verleende de vergunning om op haar grondgebied een schietbaan in te richten en de heren Oosting en Huisman van de gemeentepolitie zorgden voor de benodigde technische adviezen. En natuurlijk niet te vergeten de plaatselijke secretaris Jansen, die al zijn organisatorische kwaliteiten in de strijd wierp om de vereniging en baan van de grond te krijgen.

Met de hoop dat door de vrijwilligers een druk gebruik zal worden gemaakt van de baan en dat daardoor de onderlinge band zal worden versterkt, verklaarde Van Mechelen de schietbaan voor geopend en verzocht hij wethouder Van Beek het eerste (officiële) schot te lossen. En gebruik gemaakt werd er van de baan. Ook na de opheffing van het Nationaal Instituut Steun Wettig Gezag toen de schietcommissies zijn doorgegaan onder de naam Nationale Schietsportvereniging

De Vrijheid, één van de voorlopers van de KNSA. Omdat de afdeling Woerden geen lidmaatschap betaalde aan de Nationale Schietvereniging, moest zij de naam De Vrijheid prijsgeven. Daarvoor in de plaats is toen - geheel in stijl - de naam Robin Hood gekozen en blijkens de statuten van de algemene vergadering die op donderdag 18 januari 1962 werd gehouden, was de oprichting van SV Robin Hood toen ook officieel een feit.

ACCOMMODATIES

Het jaar 1956 wordt door de club echter als officiële oprichtingsdatum aangehouden en een halve eeuw Robin Hood heeft de vereniging langs diverse accommodaties gevoerd voordat Woerdens toenmalige burgemeester Van Zwieten in juni 1999 het huidige schitterende onderkomen met de alleszeggende bijnaam Het Schietpaleis aan de Parklaan kon openen. Met maar liefst 43 ondergrondse banen; 8 x 50-meter, 15 x 25-meter en 20 x 10- en 12-meter. En sinds 2000 ook nog de handboogbanen erbij. Meer dan een wereld van verschil met bijvoorbeeld de zolder van de Pius-X-school aan de Rembrandtlaan, waar Robin Hood tot eind jaren zeventig huisde. Te klein, een uur of meer wachten op een schietbeurt, het was er heel gewoon. En koud, slecht en zelfs niet verwarmd.

Aan de Waardsedijk werd het daarna allemaal al anders. Ook grotendeels onder het maaiveld. Negen baantjes van 12 meter voor kleinkaliber-geweer en -pistool; bijna volledig door zelfwerkzaam-

heid gerealiseerd. De kosten in 1977 welgeteld 40.000 gulden. Robin Hood presenteerde zich vanaf dat moment ook veel nadrukkelijker aan de Woerdense samenleving. Jaarlijkse open huizen waar iedereen van 16 jaar en ouder welkom was. Veel aandacht voor de veiligheid. Of zoals toenmalig secretaris Van der Landen zei: 'Een schutter moet zich aanpassen aan het karakter van zijn wapen.' Jaarlijks werd er in die periode ook tegen de plaatselijke politie geschoten. Met vaak - zoals het Robin Hood betaamt - verlies voor het officiële gezag. In 1985 bijvoorbeeld wel heel duidelijk. Pas op de zesde plaats was de eerste politieschutter te vinden...

FEL VERZET

De Waardsedijk was de opstap naar de Parklaan. In 1994 werd daar voor het eerst serieus over gesproken, kreeg de club ook de kans een terrein van ruim 5000 m² tussen het volkstuincomplex en de Dwergruostweide in Molenvliet-west te kopen voor het bedrag van 10 gulden per m². En hoewel vijf jaar later de officiële opening al plaatsvond, is de realisatie niet zonder slag of stoot gegaan. Integendeel. De bestuursrechter in Utrecht en de Raad van State zijn er aan te pas gekomen. De Belangenvereniging Dwergruostweide verzette zich tot het uiterste tegen de komst van Robin Hood. Het uitzicht zou worden geschaad. Bezwaren die werden verworpen en ook nergens op sloegen. Robin Hood had zelfs 150.000 gulden extra uitgetrokken om het grootste deel van het complex onder de grond te kunnen realiseren.

De bouw liep er in ieder geval de nodige vertraging door op. Eind 1997 werd niet gehaald en ook latere deadlines moesten worden bijgesteld. De laatste: eind 1998. Maar het feest was er in juni 1999 niet minder om. Het was overigens niet alleen het verzet van de buurtbewoners dat debet was aan de vertraging. Bestuurslid Nico Bloemendaal wees tijdens de opening ook naar het geldgebrek en de hoeveelheid werk. Want buiten de ruwbouw is er aan de bouw geen

aannemer te pas gekomen. Alles is verder in eigen beheer gerealiseerd. 'De leden hebben meer geklust dan geschoten,' aldus Bloemendaal.

GOED EN STERK

Robin Hood (maar ook de schietsport in zijn geheel) heeft van de nieuwe accommodatie profijt getrokken. Afficheert zich niet alleen als de leukste vereniging van Woerden en omgeving, maar ook als club met een alom bekende en kwalitatief uitstekende accommodatie. De vereniging, in 1999 door die accommodatie al gegroeid tot boven de 200 leden, heeft die accommodatie inmiddels ook voor minder-validen volledig toegankelijk gemaakt en staat nog altijd open voor steeds meer leden. Doet daar ook alles aan. 'Het doel,' zegt voorzitter Theo Spliet, 'is een goede en sterke vereniging.'

In dat kader richtte Robin Hood ook tijdens de viering van het halve-eeuw-feest de schijnwerpers extra op schietsport en bood alle gasten die middag (waaronder vertegenwoordigers van het College B&W van Woerden, de regionale politie en brandweer en natuurlijk het bestuur van

de KNSA, compleet met het bekende Delfsblauwe jubileumbord) de mogelijkheid deel te nemen aan een jubileumcompetitie Klein Kaliber Karabijn op de 10-meterbanen. 'De deelname is geheel vrijwillig,' zo kreeg iedereen te horen, 'maar wellicht een leuke uitdaging om kennis te maken met de schietsport of om al aanwezige vaardigheden te testen.' Robin Hood had vooraf kandidaat-deelnemers gevraagd bij aanmelding van hun komst een kopie van een geldig legitimatiebewijs mee te sturen omdat de club volgens de Wet wapens en munitie, zoals bekend, verplicht is ook alle gastschutters te registreren. Het op voorhand insturen van de legitimatiebewijzen voorkwam vertraging bij de wedstrijd. En dat er na het schieten even op uitslag van de wedstrijd moest worden gewacht, het maakte niet uit. Kon bij de leukste club plezier het glas worden geheven op toekomst van de schietsport in het algemeen en de SSV Robin Hood in het bijzonder.

Foto's Cor Maring ●

BESTUUR ROBIN HOOD

Het bestuur van SSV Robin Hood bestaat in het jubileumjaar uit voorzitter Theo Spliet, secretaris Monique van Straaten, penningmeester Ron van Ingen, bestuurslid orde en veiligheid/vice-voorzitter Harry Beereboom, bestuurslid horeca/tweede penningmeester Jos Duits, bestuurslid PR en website John Timmermans en bestuurslid Hedi Gordijn.

